

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3970

за изменение в частта за разноските

гр. София, 02.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в закрито заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

като разгледа дело номер **10669** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК.

Образувано е по молба от адв. И. П., като пълномощник на И. В. Ю., със съдебен адрес: Гр.С., [улица], Търговски дом, ет.3, кант.308, за изменение на решение № 305/14.01.2020 г., постановено по адм.д. № 10669/2019 г., в частта му за разноските.

В искането е посочено, че неправилно съдът е присъдил разноси в полза на И. В. Ю. в размер на 500.00 лв. представляващи адвокатско възнаграждение, тъй като на основание чл.38, ал.2, вр. с ал.1 ,т.3 от ЗАдв това възнаграждение следва да се присъди на адвоката. Поради това моли в тази част решението да бъде изменено.

Ответникът – Директор на ТД на НАП – [населено място], не изразява становище по искането.

Производството по делото е било образувано по жалба от И. В. Ю., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], Търговски дом, ет.3, к.308, срещу Решение № ПИ-332/21.08.2019г. на и.д.директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено ПНОМ № С190022-022-0057832/08.07.2019г. , издадено от ст. публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

С решение № 305/14.01.2020г., съдът е отменил Решение № ПИ-332/21.08.2019г. на и.д.директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено ПНОМ № С190022-022-0057832/08.07.2019г. , издадено от ст. публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], и е осъдил ТД на НАП – [населено място] да заплати на И. В. Ю. сумата в размер на 510.00 лв. разноси по делото, в т.ч. и 500.00 лв. адвокатско възнаграждение. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

Решението е било връчено на жалбоподателя на 22.01.2020г. В срока по чл.248 от ГПК е постъпило искането за изменение на решението в частта на разноските.С оглед на горното съдът намира същото за ДОПУСТИМО за разглеждане.

Разгледано по същество искането е **ОСНОВАТЕЛНО** по следните

съображения:

Производството по делото е по реда на чл.197, ал.2-4 от ДОПК. Съгласно чл.161, ал.1 и ал.2 от ДОПК, на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата. В конкретният случай видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие/ л.7 от делото/ адвокат И. К. П. е упълномощен да представлява жалбоподателя по настоящото дело като договореното възнаграждение е по реда на чл.38, ал.1, т.3, прдл.3, вр. с ал.2 от ЗАдв. Съгласно чл.38, ал.2, вр. с ал.1, т.3 от ЗАдв,в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

С оглед на горното съдът намира, че направеното искане по реда на чл. 248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК с молба от 27.01.2020г. от адв. И. П., като пълномощник на И. В. Ю., със съдебен адрес: Гр.С., [улица], Търговски дом, ет.3, кант.308, е основателно и следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК,, вр. с §2 от ДР на ДОПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение № 305/14.01.2020г., постановено по адм.д. № 10669/2019г. по описа на АССГ, 49 състав, както следва:

В мотивите на решението, последен абзац преди диспозитива, вместо: „При този изход на делото на жалбоподателя се дължат разноски по чл.38, ал.2, вр. с ал.1, т.3 от ЗАдв и внесена държавна такса – общо в размер на 510.00/петстотин и десет лева/, определени от съда по реда на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ от които 10.00 лв. държавна такса и 500.00 лв. адвокатско възнаграждение/, да се чете:

„При този изход на делото на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 10.00 лв., а на процесуалния му представител се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 лв. на основание чл.38, ал.2, вр. с ал.1, т.3 от ЗАдв.“

В диспозитива на решението, вместо: „ОСЪЖДА ТД на НАП – [населено място] да заплати на И. В. Ю., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], Столична община, р-н П., [улица], сумата в размер на 510.00 лв./ петстотин и десет лева/, представляваща разноски по делото.“, да се чете:

ОСЪЖДА ТД на НАП – [населено място] да заплати на И. В. Ю., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], Столична община, р-н П., [улица], сумата в размер на 10.00 лв./ десет лева/, представляваща държавна такса за образуване на делото.

ОСЪЖДА ТД на НАП – [населено място] да заплати на адв. И. К. П., със адрес на упражняване на дейността: [населено място], [улица], Търговски дом, ет.3, кант.308, за осъществена правна защита и съдействие по реда на чл.38, ал.1,т.3, вр. с ал.2 от ЗАдв, сумата в размер на 500.00 лв. / петстотин лева/, представляваща адвокатско

възнаграждение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, с оглед на разпоредбата чл.248, ал.3 от ГПК, вр.с чл.197, ал.4 и с §2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: